Ч. 153. Второк 25 (12) липня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З'їзд царя з цісарем Вільгельмом. — Конґрес земств в Москві і положенє в Росиї. — Замах на султана.

З Петербурга доносять урядово, що цар від'їхав до Фінляндиї, щоби стрітити ся на фіньских водах з цісарем Вільгельмом, а бюро Райтера так знов доносить з Петербурга: Цар нинї рано на корабли „Штандард“ виїхав до Борґо у Фінляндиї, щоби з'їхати ся з цісарем Вільгельмом. Нинї по полудни (значить ся в неділю) цар буде обідати на яхтї „Гогенцоллерн“.

Так отже стало ся фактом то, що від кількох днів говорено а що пильно зараз заперечувано. Нема, здаєсь, і сумніву, що ся стріча обох монархів не єсть зовсїм лиш актом якоїсь куртоазиї, якимсь особливим знаком тісної дружби обох монархів, але вийшла очевидно з конечности, з великої потреби царя засягнути ради а може й помочи у свого найщирійшого приятеля, бо й свояка, в так трудних для своєї держави а ще може більше для свого престола часах. Що там буде предметом наради, годі знати, але здаєсь, нема сумніву, що й справа мира і може ще більше положенє Росиї. Хто знає, чи від становища, яке займе цїсар Вільгельм, не буде залежати також і найблизша будучність Росиї. Верховодяча кліка певно не думає так легко зречи ся свого впливу в Росиї, як то комусь би здавало ся, і може бути, що она напирає на царя, щоби він з цілою енерґією виступив против того руху, який тепер проявляє ся в Росиї. Але в такім случаю борба могла би бути небезпечна і чи не ліпше длятого забезпечити собі наперед поміч доброго приятеля? Таке може бути здогадочне значінє теперішного з'їзду царя з цісарем, бо щоби єго викликали маючі розпочати ся мирові переговори, се трудно припустити, хоч остаточно й они можуть бути предметом наради на з'їздї монархів.

Що стріча царя з цісарем Вільгельмом стоїть дійстно в якійсь звязи з внутрішним положенєм в Росиї, може бути доказом також вість подана бюром Ляффана через Париж з Петербурга, в котрій сказано: „На проводирів руху реформового зробило велике враженє рішенє царя відбути нараду з цісарем Вільгельмом як-раз в хвили, в котрій Росия вижидає заяви конґресу земств. Бажанєм царя має буту оминути радше справу конституциї (о се мабуть чи й не головно розходить ся), як наразити ся на непевність мирових переговорів. На случай коли би межи японьскими услівями мировими знаходило ся відступленє Сахаліна і заплата военного відшкодованя, згодив би ся цар на оба тоті услівя лиш тодї, коли би рівночасно прийшло до союза межи Росиєю а Японією на далекім Всходї.

З Москви доносять: На конґресї земств проявив ся сильний напрям революцийний, котрий жадає детронїзациї пануючого роду Романових, бо від тої династиї не можна сподївати ся поважних реформ. На чолї партиї, що домагає ся того, стоїть кн. Якушкін. Всї члени конґресу зложили у префекта полїциї свої білети візитові, щоби полїция не могла казати, що розходило ся о тайні збори. Ухвали конґресу має предложити цареви кн. Долґоруков. На случай незверненя на них відповідної уваги, відбуде ся в осени другий конґрес. Не сумнївають ся, що безнастанний опір двірскої партиї супротив реформ доведе остаточно до кризи в династиї.

Під нинїшною датою доносять з Москви, що конґрес закінчив ся о 3 годинї рано. Ухвалено внесенє кн. Долгорукого, щоби на другий конґрес запросити репрезентантів сторін граничних і тих, де не заведено земств, як також заступників заведень рільничих і кредитових. На покритє коштів має кожде земство зложити 250 рублів. На внесенє Ковалевского ухвалено запросити селян, а внесенє Карцова що до за-

---

7)

Пригоди Доктора Гольмса.

Оповіданя тайного аґента.

(З англійского — Конана Доіле)

(Дальше).

Ми минули борзо один по другім краї фашенабльного[1]) Льондону. Льондон готелевий, Льондон театральний, літературний, торговельний і наконець Льондон мореплавний, аж опинили ся в побережнім місті, де жиє сто тисячів душ і де чиншові доми аж кишать від зволочи з цілого сьвіта. Тут при одній широкій улици, де колись жили маючі купцї з Сіти, стояла різьбарска робітня, котрої ми шукали. Перед тою робітнею було велике подвірє, повне монументальних робіт каменярских, а в серединї була велика саля, в котрій працювало долотом або лагодили форми пятьдесять робітників. Діловодець, якийсь великий, білявий Німець, приняв нас чемно і давав ясні відповіди на всї питаня Гольмса. Він заглянув до книжок і переконав ся, що у фабрицї куплено сотки відливів з мармурової копії голови Наполеона роботи Девіне, але що тоті три, котрі може рік тому назад вислали до Морзе Гудзона, були половиною з одної партиї; другі три забрала фірма Братя Гердінґ в Кенсінґтонї. Не було ніякої причини, задля котрої тих шість погрудий мали би ріжнити ся від инших. Він не міг змiркувати нiякої можливої причини, для чого би їх хтось хотів нищити. Поправдї сьміяв ся з такої гадки. Їх цїна гуртом була шість шілїнґів[2]). Але купець міг дістати дванайцять і більше. Відлив був роблений в двох моделях з кождого боку лиця, а відтак складано оба тоті профілї з ґіпсу до купи, щоби так зробити цїле погрудє. Коли погрудя були готові, ставлено їх на стіл у в'їздї, щоби они висихали, а відтак запошено їх до маґазину. То було й все, що він міг нам сказати.

Але показанє фотоґрафії зробило на діловодця якійсь дивний вплив. Цїле лице стало єму червоне від гнїву, а брови зморщили ся єму над єго синими тевтоньскими очима.

— Ах той злодюга! — відозвав ся він.— Ну, того я таки добре знаю. Наше заведенє мало завсїгди поважанє, а той однїсенький раз, що тут була поліция, були ізза того падлюки. Вже більше як рік тому, коли він на улици пробив ножем якогось другого Італїянця і прийшов відтак до варстату, а вслїд за ним поліция. І єго тодї зловили. Він звав ся Беппо; єго другого імени я нїколи не знав. Добре менї так стало ся, що я приймив чоловіка з таким лицем. Але він був дуже зручний робітник, один з найлїпших.

— Щож він дістав?

— Чоловік той не вмер і скінчило ся на тім, що єго засудили лиш на один рік. Я не сумнїваю ся, що він вже своє відсидів, але не важив ся показати тут свого носа. У нас єсть тут єго своляк і я гадаю, що той міг би нам сказати, де він тепер обертає ся.

— Нї, нї, — відозвав ся Гольмс — не кажіть анї слова своякови. Дуже Вас прошу, анї слова. Справа дуже важна, а чим більше я в ній розглядаю ся, тим видає ся она менї важнійша. Коли Ви в головній книзї дивили ся за продажию тих відливів, то я добачив, що то була дата 3 червня минувшого року. Не могли би Ви менї сказати дату, коли Беппа арештовано?

— Я міг би то дійти більше менше після виплати платнї—відповів діловодець. — Так— сказав він по якімсь часї, розглянувшись в книзї — послїдний раз виплачено єму дня 20 мая.

— Дякую Вам — сказав Гольмс — не гадаю, щоби я мусів ще довше хіснувати ся Вашим часом і Вашою терпеливостию. — Ми остерегли єго ще раз, щоби не згадував нїчогїсенько про наші дослїди, а відтак пустили ся ще раз на захід.

Було вже пізно з полудня, заким ми могли дещо перекусити в реставрациї. При вході була прибита ґазета з такою вістию: Убийство в Кенсінґтонї, дїло якогось божевільного. А зміст ґазети був доказом, що містер Горас Геркер остаточно таки дав до друку свою новинку. Записав дві колюмни своїм вельми сензацийним і цьвітистим описом цілої подїї. Гольмс припер ґазету до поставця з оцтом і оливою і їв та читав рівночасно. Раз чи два рази зареготав ся.

— Якраз добре написано, послухай, Ватсоне — сказав він: „Чоловікови аж лекше на серци, коли знає, що в сїм случаю не може бу-

---

[1]) модний, надаючий тон.

[2]) Около 7 К.

прошеня орґанізаций робітничих передано бюру. Ухвалено віднести ся до правительства в справі грозячого голоду. Наради над внесенями що до рівноуправненя женщин поки що відрочено.

Піврічна згадка подій з 22 січня с. р. минула в Петербурзї і охрестности досить спокійно. В Сестрорецку хотїло около 500 робітників зробити демонстрацию, але зараз на перше завізване видали червоні і чорні хоругви та розійшли ся. В тій самій місцевости настав був вечером великий переполох, коли хтось зажадав відправленя заупокійного богослуженя за жертви з 22 січня, а в слід за тим явив ся віддїл поліциї. Публика почала втікати з театру, а переполох став ще більший, коли явив ся віддїл войска і розійшла ся чутка, що будуть стріляти. В самім Петербурзї був також спокій, але пороблені були на суботу і на вчера далеко сягаючі міри осторожности.

Підчас послїдного замаху в Константинополи згинуло 22 осіб, а межи тими 1 офіцир і 3 вояки; ранених єсть около 30 осіб. З дружини султана убитий лиш учитель князя Феxіма-бея. Згинуло також або єсть ранених 70 коний повозових і верхових високих достойників двірских і державних. Бракує около 25 возів, котрі були винаймлені на торжество селямлику. З чужих підданих крім одної панни родом з Австриї нїхто не згинув, анї не ранений; згадана панна ранена лиш легко. З причини замаху розведено слїдство, котре веде мінїстер війни а султан розпорядив, щоби убитих не скорше похоронено, а ранених не скорше випущено із шпиталю, аж буде сконстатована їх особа і слїдство скінчене. Чутка, мов би то виновником замаху був якийсь Вірменин, не потверджує ся, а в кругах двірских суть переконані, що замаху допустив ся магометанин.

Новинки.

Львів, дня 24 липня 1905.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував авскультантами судовими практикантів судових: Ігнатия Біллєта в Золочеві, Володимира Кордубу в Бережанах, Едварда Зоммера у Львові, Івана Коропецкого в Золочеві, Стефана Тупу в Самборі, Станислава Михайла Мельника в Дрогобичи, Зиґмунта Августа Равха у Львові, Едварда Кароля Райса у Львові, Кароля Едварда Соботу в Станиславові, Адама Станислава Гоповского у Львові, Володимира Романа Петровского в Перемишли. — Президент висшого суду краєвого у Львові іменував офіцияла рахункового Доміника Павловского ревідентом рахунковим; асистента рахункового Мирона Рудавского офіцялом рахунковим, а практиканта рахункового Михайла Адама Губачка в Кракові асистентом рахунковим у Львові.

— **Федір Вовк.** звістний український учений, вибрав ся на Угорщину в наукових цїлях. Сими днями прибув до Будапешту, звідки удав ся на провінцию на етноґрафічні і антропольоґічні студиї. Від угорского мінїстра просьвіти Люкача одержав поручене, в котрім мінїстер взиває власти і приватних людий, щоби п. Вовкови давали потрібну поміч в его підприняттю.

— **Академічний Дім.** Наукове товариство ім. Шевченка внесло до львівского маґістрату подане в справі дозволу будувати „Академічний Дім“ при ул. Супіньского 7. Будинок буде стояти значно далеко від улиці, а перед ним буде городець. Дім буде 2-поверховий з високими сутеренами, а крім малих кімнаток, по 14 до 16 на кождім поверсї, буде мати великі салї на їдальні, бібліотеки, шпиталь, купелї і т. д. Будова має почати ся ще сего року.

— **Значна згуба.** О. Фр Іваницкий, приходник з Волкова, згубив оногди в дорозі з ул. Ленартовича на площу Бернардиньску книжочку галицкої каси ощадности на 3000 корон, виставлену на імя Франца Серединьского.

— **Отроєнє рибами.** З Снятина доносять, що там померло 9 людий, котрі в однім з тамошних шинків найли ся студенцю з сушеної риби. Смерть наступила очевидно від отроєня зіпсованим студенцем.

— **Огнї.** В Черняві мостиского повіта згоріло дня 11 с. м. 64 хат селяньских разом з будинками господарскими. О якімсь ратунку не було й бесїди, бо дув сильний вітер, а люди були при жнивах в поли. При огни ратуючи свое майно попекло ся також двое людий, котрі тепер лежать в шпиталі. Шкоди виносять сто кількадесять тисячів корон, а кажуть, що згоріла декотрим господарям також і ґотівка. Зазначити треба, що зараз на другий день по пожарі з'явив ся урядник асекурацийного товариства „Днїстер“, і по обчисленю шкід виплатив погорільцям асекурацию. — Дня 17-го с. м. вибух огонь в Старяві того-ж самого повіта і знищив 13 хат разом з будинками. Огонь удало ся спинити лиш завдяки трудам постенфірера жандармериї п. Томи Лущака, котрий сам вилазив на стрїхи хат і не давав огневи дальше розширяти ся.

— **Небесні птицї.** Львівска поліция арештувала оногди дві небесні птицї, що то не орють і не сїють, але за то добре їдять і пють. Дві такі небезпечні птицї, Михайло Кумицкий і Юліян Кравець прийшли оногди до реставрациї Андрія Крачила при ул. Зборівских ч. 18, найли ся і напили ся, а відтак хотїли тихцем винести ся. Коли реставратор хотїв їх задержати, упоминаючись о платню, авантурники побили его, потовкли склянки, фляшки і кльоші на буфетї. — Иньшу подібну птицю, челядника мулярского Йосифа Макосія, арештувала поліция за те, що він ходив по хатах і збирав гроші нїби то для страйкуючих робітників.

ти нїякої ріжницї гадок, бо Мр. Лєстред, один із найдосьвіднїйших членів власти, і Мр. Шерльок Гольмс, звістний дораджуючий знаток, прийшли до того висновку, що той чудачний ряд подій, які так сумно закінчили ся, суть скорше доказом божевіля як добре обдуманого злочину“. Піяке поясненє не дасть ся погодити з фактами, хиба лиш то одно, що той якийсь з розуму зійшов. Праса, — бачиш, Ватзоне — то дуже цїнна институция, скоро лиш хтось уміє єї ужити. А тепер, скоро лиш попоїш, поїдемо знов до Кенсінґтона і послухаємо, що скаже в сій справі діловодець братів Гердінґів.

Основатель сего великого дому торговельного представив ся яко чоловічок малого росту, здоровий, дуже зручний і меткий, говірливий і з отвертою головою.

— Так, пане, я читав звістку у вечірних ґазетах. Мр. Горас Геркер єсть одним з тих, що у нас купують. Ми продали єму погруде перед кількома місяцями. Ми замовили три такі погрудя у Гельдера і С-ки в Степнї. Они вже всї розпродані. Хто купив? О, можу Вам легко сказати, скоро лиш подивлю ся до книжок. Так, ось тут стоїть записано. Одно Мр. Геркерови, як видите, а одно Мр. Джозіє Бравн з Лябурнум Льодж, Лябурнум Валь Чісвік а одно Мр. Зендфордови з Люйр Ґров в Рідінґ. Нї, сего лиця на фотоґрафії я нїколи не видів. Ледви чи я був би єго коли забув, пане, бо я рідко коли видів поганїйше від него. Чи ми межи нашими людьми маємо Італіянців? Так, пане, маємо кількох межи нашими робітниками і помічниками. Коли хочете, те можете подивити ся до книги, в котрій записуємо, кому що продано; нема нїякої причини, щоби тої книжки не показувати. Се справді якась дивна історія і я маю надію, що дасте менї знати, скоро щось покаже ся з Ваших розслїдів.

Підчас коли Мр. Гердінґ розповідав, Гольмс записував собі дещо і я міг видїти, що він був вповні вдоволений станом справи. Впрочім не зробив нїякої замітки крім тої, що нам треба вже спішити ся, бо инакше прийдемо за пізно на то місце, де ми з Лєстредом умовили ся. Коли зайшли на улицю Пекарску, був таки детектив вже тут і ми застали єго, як він походжав нетерпеливо мов би в горячці. По єго лици було видко, що він не надармо напрацював ся через день.

— Ну? — спитав він. — Мали щастє, пане Гольмс?

— День не страчений, треба було добре напрацювати ся — відповів мій приятель. — Ми говорили з торговельниками і фабрикантами гуртівниками і я можу сидїти тепер за кождим погрудем від самого початку аж до кінця.

— За погрудем? — відозвав ся Лєстред. — Правда, що то Ви маєте свою окрему методу, Мр. Шерльок Гольмс, і менї не яло ся хоч би лиш одним словом против Вас відозвати ся. Але менї здає ся, що я лїпше сего дня потрудив ся, як Ви. Я дослїдив, хто то той убитий чоловік.

— Не може бути!

— Та й знайшов причину злочину.

— Знаменито!

— Ми маємо одного інспектора, що називає ся Сеффрон Гіль, і вибрав собі за специяльність італїяньский участок. Требаж знати, що той чоловік мав на шиї католицкий медалик а той разом з краскою єго лиця навів мене на гадку, що він мусить бути з полудневих сторін. Інспектор Гіль пізнав єго зараз в тій хвили, скоро лиш єго побачив. Він називає ся Петро Венуччі, родом з Неаполя, і був одним із найбільших горлорізів в Льондонї. Він стояв в звязи з Мафією, котра, як знаєте, єсть тайне політичне товариство, котре змушує убийствами до виконуваня своїх розпоряджень. Отже видите, як справа зачинає роз'яснювати ся. Тамтой другий єсть мабуть також Італїянцем і членом Мафії. Він провинив ся чимсь против постанов Мафії і за ним вислали Петра, щоби єго вислїдив. Тота фотоґрафія, що ми знайшли в єго кишени, представляє мабуть того самого чоловіка, щоби він не забив якого иншого. Він слїдив за тим чоловіком, видїв, як він входив до якогось дому, заждав на дворі на него і в борбі пожив сам смерти. Щож Ви на то, Мр. Шерльок Гольмс?

Гольмс потакуючи аж плеснув в долонї.

— Знаменито, Лєстреде! Знаменито! — відозвав ся він; — але я якось не зовсїм порозумів Ваше поясненє розбиваня погрудий.

— Погрудя! Ви не можете їх вибити собі з голови. Остаточно то зовсїм нїчого. Крадїж малого значіня, що найбільше шість місяців. Ми слїдимо головно за убийством а я кажу Вам, що маю всї нитки в своїх руках.

— А найблизша мета?

— Дуже проста. Піду з інспектором до італїяньского участка, вишукаю того чоловіка, котрого фотоґрафію маю тут, і арештую єго за убийство. Може підете з нами?

— Здає ся, що нї. Я гадаю, що ми могли би осягнути нашу цїль в простїйшій дорозї. На певно не можу сказати, бо все зависить — ну, все зависить від одного чинника, котрий лежить зовсїм поза нашою контролею. Я маю велику надію — шанси стоять дійстно як два до одного — що, коли схочете піти з нами, зможу Вам помочи, скоро схочете замкнути єго до клїтки.

— В італїяньскім участку?

— Нї, я гадаю, що Чісвік то відповіднїйша адреса, де можемо єго знайти. Коли схочете, пане Лєстред, піти зі мною сеї ночи до Чісвік, то я обіцюю піти завтра з Вами до італїяньского участку, а тота проволока не попсує нїчого. А тепер моя гадка така, що кілька годин спочинку нам всїм не завадить, бо я не хотїв би, щоби ми перед 11-тою годиною вибрали ся в дорогу, тай не здає ся, щоби ми досьвіта могли вернути. Повечеряєте з нами, пане Лєстред, а відтак буде софа до Вашої розпорядимости, аж прийде час, коли треба буде іти. Тимчасом, Ватзоне, ти би добре зробив, як би закликав якого послугача міского, бо я маю післати лист, а важна річ, щоби єго зараз вислати.

Гольмс пересидів цїлий вечер, перевертаючи цїлу купу ґазет, якими була наша комірчина наповнена. Коли наконець прийшов до нас, видко було якийсь тріюмф в єго очах, але він нікому з нас не сказав нїчого про усцїх своїх розслїдів. Я про себе слїдив крок за кроком за тими способами, якими він доходив сеї

Всячина.

— **Повну затьму сонця,** яка припадає сего року на день 30 серпня, буде видко найлїпше не лиш в полуднево-західній Европі, именно же в Іспанії, але також і у нас, у всхідній половині північної Америки, в північній половині Африки, в західній Азиї і в північних сторонах під бігуном. Найдогіднїйші для оглядання сеї затьми будуть іспаньскі провінциї Ґалїция і Астурия а головно місто Бурґас, бо оно не лиш що лежить досить високо понад уровенем моря і має длятого чистий воздух, догідний для спостеріганя, але й знайде ся майже в самім осередку затьми. Длятого вже тепер вибирає ся туди богато астрономів, щоби підчас затьми оглядати і розслїджувати т. зв. корону сонця, тото сьвітло, яке підчас затьми видко поза берегами сонця, отже очевидно походяче з тих сторін, що понад кулею сонця. Приїзд астрономів та всїлякого рода цікавих подорожників до Іспанії заповідає ся дуже великий. Затьма розпічне ся після нашого часу о 12 год. 13 мін. в полудне. Цїле сонце затьмить ся о 1 год. 16 мін., конець повної затьми буде о 4 год. 10 мін. по полудни, а конець затьми взагалї о 5 год. 13 мін. пополудни.

Телеґрами.

Солун 24 липня. Помер тут цивільний аґент австро-угорский радник двору Міллєр. Цїлий персонал цивільних аґентур Австро-Угорщини і Росиї пробув тут вчера з Монастиря на похорон. Тїло буде відвезене до Відня.

Петербург 24 липня. (Урядово). Цар в супроводї вел. кн. Михайла Александровича виїхав вчера на яхтї „Полярна Зьвізда“ (не „Штандардї“ — як подали попередні телеґрами. — Ред.) на стрічу цїсаря Вільгельма, котрий пливе на водах балтийских і фінляндских.

Париж 24 липня. Вітте по гостині в елїзейскій палатї поїхав до российскої амбасади, а відтак до міністерства справ заграничних, де відбув півгодинну конференцию з Рувієром. Відтак зложив Вітте свою карту візитову у Ротшільда.

Константинополь 24 липня. У грецких повстанців, котрі недавно тому погибли в борбі під Менімеч (в монастирскім вілаєтї) знайдено листи, з котрих показує ся, що тота ватага, котра допустила ся різнї в Заґорічанах, складала ся крім 16 Греків, турецких підданих, ще й з Греків з королївства і з Крети. Тота ватага мала з собою чотири скринї з нафтою, за помочию котрої село підпалила.

Москва 24 липня. Ґен.-ґубернатор розпорядив, щоби як найострійше виконувано приписи скріпленої охрани. Особи, котрі будуть ставити збройний опір або допустять ся нападу на полїцию або войско, мають бути поставлені перед воєнний суд.

Мадрид 24 липня. Міністер справ внутрішних позістане в Сан Себастіян до кінця сего місяця і буде там вести наради в справі Марокка з заступниками инших держав. Заповідана головна конференция в справі Марокка відбуде ся мабуть в Сан Себастіян.

Білград 24 липня. Вибори до скупштини відбули ся спокійно. В Білградї вибрано трох самостійних радикалів з правительственної партиї і одного социялїста.

Білград 24 липня. Наслїдник престола кн. Юрий виїхав вчера до Відня.

запутаної справи, а хоч я ще не міг добачити тої цїли, до якої ми доходили, то все-таки було менї ясно, що Гольмс сподївав ся, що той єго чудачний злочинець допустить ся замаху на тоті прочі два погрудя, з котрих одно, як я собі пригадав, знаходило ся в Чісвік. Не було сумніву, що цїлию нашої подорожі було, щоби єї прихопити на горячім вчинку, а я міг лиш подивляти хитрість, з якою мій приятель всунув до вечірної ґазети фальшиву звістку, щоби тому злочинцеви піддати гадку, що він може безкарно і дальше виконувати свій плян. То вже не була для мене несподїванка, коли Гольмс радив менї взяти револьвер з собою. Він сам взяв був мисливске пужало з оловяною головкою, що було єго улюбленим оружием.

О одинайцятій годинї станув віз перед дверми і ми поїхали на нїм на другу сторону моста Гамлярсмайс. Тут казали ми візникови станути. За кілька хвиль зайшли ми на якусь бічну улицю, при котрій стояли хороші доми, а кождий з них в своїм власнім городци. При сьвітлї лїхтарнї прочитали ми на одвірку одного є тих домів „Вілля Лябурнум“. Жителї дому полягали були очевидно спочивати, бо всюди було темно, з виїмкою одного круглого вікна повисше дверий від передної комнати, крізь котре падало блїдаве сьвітло на стежку в городї. Деревляний пліт, що відділяв ґрунт від улицї, пускав темно-чорну тїнь до середини города і тут ми причикнули.

— Бою ся, що треба нам буде довго чекати — шепнув Гольмс. — Дякуймо нашій щасливій зьвіздї, що нема дощу; та й годї нам буде навіть закурити, щоби нам час борше минув. Але як би й не було, то річ певна, що стане ся щось, що нас відшкодує за нашу невигоду.

Показало ся впрочім, що нам не треба було так довго сторожити, як Гольмс того побоював ся, і ми дуже нагло та в ориґінальний спосіб закінчили свою роботу. В одній хвили, не пустивши з себе нї найменшого голосу, котрий би нам був зрадив єго прихід, вбігла дверцями від города якась гнучка, чорна постать і пустилась так жваво і зручно як яка малпа горі стежкою. Ми виділи, як она минула тото сьвітло, що падало з віконця над дверми на стежку, і як щезла в чорній тїни дому. Відтак настала довга перерва, підчас котрої ми дух в собі заперли, а опісля зачули ми, як щось легко затріщало. Вікно отворило ся. Шелест втих і знов настала довга тишина. Той чоловічиско шукав собі дороги в домі. Ми побачили, як нараз заблисла в серединї комнати сліпа лїхтарня. Тут очевидно не було того, за чим він шукав, бо ми побачили сьвітло крізь иншу шибу, а відтак знов крізь иншу.

— Ходім до отвертого вікна; зловимо єго, коли буде вилазити — шепнув Лєстред.

Але заким ми ще могли рушити ся, показав ся той чоловік знову. Коли він увійшов в ясний круг сьвітла, побачили ми, що він має щось білого під пахою. Задля того, що на улици було тихо, він почув ся безпечним. Обернувшись до нас плечима, поклав він то, що ніс, на землю, а в найблизший хвили вчули ми, як він в щось бив, а відтак щось забренїло. Чоловік той був тим, що робив, так занятий, що не чув наших кроків, коли ми підкрадали ся до него по мураві. Гольмс скочив як тигр і зловив єго за карк, а за хвильку опісля Лєстред і я зловили єго за руки і наложили єму кайдани. Коли ми єго обернули, побачили ми перед собою страшно погане, брудне лице з викривленими від злости чертами, що видивило ся на нас зі скаженою лютостию, і я вже знав, що ми дістали в свої руки того чоловіка з фотоґрафії.

Але то не на арештованого звернув Гольмс свою увагу. Присївши на порозї, взяв ся він уважно придивляти ся тому, що той чоловік виніс з дому. То було погрудє Наполеона, таке саме як тоті, котрі ми виділи сегодня рано, і оно було розбите на такі самі куснї. Гольмс держав уважно кождий кусень до сьвітла, але один кусень з ґіпсу не ріжнив ся нїчим від другого. Він якраз скінчив був свої розслїди, коли в сьвітлици заблисло ясне сьвітло і отворили ся двері, а в них показав ся власититель дому, гладонький, жартобливий панок, убраний лиш в штанах і сорочцї.

(Конець буде).

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2 15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6 30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский есть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).